

Italian symposium

Trento 5.-8.5.2016

13. International Young Firefighter's Symposium

Trento, Italy 5.- 8.8.2016

Herätyskello soi neljältä torstaina 5.5. Matkakuume oli korkealla noustessani pirteänä sängystä ylös. Laukut ovesta ulos ja matka kohti lentokenttää sai alkaa. Olin kentällä hyvissä ajoin, lensinhän ensimmäistä kertaa yksin. Onneksi kokemusta lentokoneella matkustamisesta oli karttunut jo paljon ennestään. Saavuttuani Helsinki-Vantaalle vaihdoin terminaalia ja odotin muita Italiaan lähteviä 6 tuntia. Aika meni yllättävän nopeasti lentokentällä, vaikka jännitys koheni tunti tunnilta.

Lentomatkat Italiaan menivät mukavasti maisemia katsellessa. Veronan kentällä meitä oli vastassa pari Italialaista palomiestä, jotka veivät meidät Trentoon. Perillä saimme iltapalaa ja majoittauduimme huoneisiin. Jo ensimmäisenä iltana uskalsimme mennä pelaamaan jalkapalloa muiden nuorten kanssa: kielimuuria ei ollut, vaikka kaikki puhuivat pitkälti omalla äidinkielellään.

Perjantaina 6.5. siirryimme symposiumin avajaistilaisuuteen aamupalan jälkeen. Palokuntapukuihin sonnustautuneet nuoret ja aikuiset jaksoivat kuunnella monta tuntia kestäviä, osittain Italiankielisiä puheita. Kuvaajia pörräsi etenkin meidän suomalaisten ympärillä, ja huomioita hienoista puvuista tuli myös muilta nuorilta. Tilaisuudessa meidät jaettiin eri työryhmiin, joiden kesken olimme työpajoissa.

Työpajoissa mietimme esimerkiksi pienten lasten integroimista palokuntaan. Erityisesti Tshekillä näytti olevan otettu pienetkin lapset hyvin mukaan! Toisessa työpajassa mietimme, miten palokunnat

voisivat saada esimerkiksi vammaisia, pakolaisia tai uudelle paikkakunnalle muuttaneita ihmisiä osallistumaan toimintaan. Pohdimme myös, millä tavoilla voisimme tehdä valistustyötä ja jakaa tietoa paloturvallisuudesta.

Kolmannella rastilla pohdimme, mitä asioita palokuntanuoret arvostavat eniten. Mitkä ovat hyviä arvoja palokunnassa työskentelevälle? Näistä eniten nousivat esille yhteisöllisyys, tiimityö ja halu auttaa muita.

Suomen vastuulla ollut rasti laittoi ryhmät miettimään, miten palokuntanuoret saataisiin hälytysosastoon. Vaihtelua eri maiden välillä näytti olevan jonkin verran niin iän kuin sääntöjenkin perusteella.

Työpajojen jälkeen meille oli järjestetty kivoja pelejä, jotka vaativat fyysistä kuntoa ja nokkeluutta. Vaikka oma ryhmäni oli viimeinen, fiilis ei siitä laskenut! Pelien jälkeen suomen porukka sai kaikki tanssimaan discossa. Rankan tanssihetken jälkeen siirryimme grilliherkkujen ääreen. Vapaa-ajalla tarjosimme muille nuorille salmiakkia, teimme 24365- tatuointeja ja vaihdoimme palokuntiemme merkkejä ja tarroja. Uusia ystäviä tuli paljon!

Lauantaina 7.5. lähdimme tutustumaan Trenton kaupunkiin. Menimme paikalliseen hotelliin, jossa oli työpajojen lopputulosten esittely ja symposiumin päättäminen. Mennessämme paikalle huomasimme, kuinka iso juttu tämä oli muille maille, erityisesti Italialle. Livelähetystä seurattiin jopa Suomessa asti. Samassa tilaisuudessa saimme sertifikaatit ja kuuntelimme jälleen italiankielisiä puheita, jotka tulkattiin englanniksi. Oli kiva nähdä, kuinka nuorten ja aikuisten vastaukset työpajoissa erosivat toisistaan!

Symposiumin päätöksen jälkeen pääsimme tutustumaan paremmin Trenton kaupunkiin. Kaupunki oli täynnä vanhoja, kauniita

rakennuksia ja iloisia ihmisiä. Kävimme tutustumassa yhdessä myös paikalliseen museoon, jossa jututimme muun muassa Suomessa asunutta työntekijää! Illalla palasimme takaisin majoitustiloihin ja vietimme viimeisiä hetkiä yhdessä.

Sunnuntaina lähdimme kohti Veronan lentokenttää. Tunnelma ei ollut haikea, vaan kaikesta päätellen jokaisella oli ollut tosi kiva reissu! Paluumatkalla sain fiilistellä matkaa vähän pidempään, kun odottelin lentoa Ouluun viitisen tuntia Helsinki-Vantaalla. Univelka painoi päälle, kun olin takaisin kotona joskus ennen kahta yöllä.

Opin matkan aikana paljon eri maiden palokuntatoiminnasta. Suomesta löytyy paljon innokkaita tulevia palomiehiä, joten täällä pitäisi panostaa enemmän pienempien lasten palokuntaharrastukseen. Junnu- paloautosta on hyvä lähteä liikkeelle! Ehkä voisimme järjestää pienemmille joitakin kisoja? Myös valistustyötä olisi hyvä olla enemmän, jotta jokainen osaisi esimerkiksi antaa ensiapua ja toimia hätätilanteessa. Suomella olisi myös hyvä ottaa mallia muilta mailta, kun nuoria pyritään siirtämään hälytysosastoon. Kynnys saattaa olla korkea, kun oman ikäisiä ei hälytysosastoissa juurikaan ole. Myös nuorien kohtaaminen palokunnissa on tärkeää. Parasta Suomen palokuntatoiminnassa on mielestäni mahdollisuus osallistua leireille ja koulutuksiin. Ja ennen kaikkea kansainväliseen toimintaan!